

den, havde haft Tid til at lade det, han saa, virke paa sin Hjerne, blive taget op atter og atter til Undersøgelse og havde haft Kapital til de Masser af Penge, det har kostet, inden denne Opfindelse kunde naa ud i det praktiske Liv? Dette har alle Dage været den store Bedrifts Funktion, og saaledes vil det, saa vidt jeg kan se, vedblive at være. Og det er ganske naturligt, thi den Slags Fremskridt kræver Synskreds, Otium og Kapital. Det findes der, men det findes ikke nede hos den Mand, som er bundet til udelukkende at holde sig indenfor Grænserne for sit Værksted eller sin lille Bedrift.

Nu vil man naturligvis sige: Men saa alle Overgrebene? Ja, det er netop for Overgrebene, man skal sætte Bom, saa vidt som Lovgivning er i Stand dertil. Det er ogsaa derfor, man i Princippet ogsaa fra vor Side er med til denne Lovgivning. Man vil sige: Men nu alle Snylterne, der følger med disse enkelte fremragende Folk? Ja, det er fuldkommen rigtigt. Naturligvis er der Snyltere i Overklassen, akkurat som der er Snyltere i Mellemklassen og i Arbejderklassen. Der er Snyltere i alle Klasser, det er en almindelig menneskelig Foreteelse, men det er ikke derpaa, det kommer an. Det, som det kommer an paa, er: Er vedkommende Klasse i Stand til at udføre sin Funktion, eller er den det ikke? Hvis den ikke er i Stand til det, saa behøver man saamænd ikke at ulejlige sig, for den Klasse, der ikke opfylder sin Funktion, er hjælpeløst fortabt. Derfor maatte det store Hartkorn gaa bag af Dansen, for det opfyldte ikke sin Funktion i det lange Løb. Det gjorde det ikke i Erhvervslivet, det gjorde det ikke i det offentlige Liv, og det vilde derfor ogsaa forgæves forsøge at holde fast paa sine Privilegier i det politiske Liv. Intet er naturligere; det er den store Retfærdighed, som findes i Udviklingen, den Retfærdighed, man ikke skal søge i det enkelte Menneskeliv, men som man skal søge i Udviklingen over lange Tidsrum, hvor den alene lader sig til Syne.

Dette har det været nødvendigt for mig at pege paa overfor den ensidige Fremstilling, som det ærede 6te Medlem for Maribo Amt fremkom med, en Ensidighed, som jeg meget godt forstaar maa gøre sig gældende hos ham, naar han taler om dette Emne, en Ensidighed, som har sin rent personlige Berettigelse, der ogsaa gør ham personlig berettiget til at stemme saaledes, som han ønsker, i denne Sag,

uden at jeg derfor skal se surt til ham. I øvrigt beder jeg andre ærede Medlemmer af Partiet, der maatte være enige i vor Opstilling af Ændringsforslagene, om at blive siddende under Afstemningen om Lovforslagets Vedtagelse.

Ordføreren (Gunnar Fog-Petersen): Til det ærede Medlem, som nu talte, det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel) vil jeg gerne gøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde talt om, hvad jeg havde lært under Krigen. Det er en Misforstaaelse, hverken om Tiden før eller efter Krigen har jeg talt om, hvad jeg har lært, det kunde ikke falde mig ind. Men jeg sagde, at under Krigen havde *Folkene* lært, at Statsmagten er i Stand til at beskytte dem mod hensynsløs Udnyttelse, og at denne Erfaring krævede Folkets Flertal, her i Salen altsaa Flertallet af Folkets Repræsentanter, omsat i Lov, og der er jo ogsaa nogle af det ærede Medlems Partifæller, der har lært det samme under Krigen, som det store Flertal af Folket har lært, men de har ikke alle lært det endnu.

Jeg vil, da det ærede Medlem kom ind paa den Side af Sagen, gerne spørge det ærede Medlem, hvad derskete med det ærede Medlem i 1892. Jeg var den Gang kun 11 Aar, saa jeg har ikke megen Erfaring fra den Tid. Jeg har flere Gange hørt det ærede Medlem datere hele sin Viden fra 1892, den ene Gang efter den anden hører vi dette: i 1892. Hvad skete der da egentlig i det Aar? Det vil jeg gerne bede det ærede Medlem oplyse mig om. (*Fraenkel*: Da udkom min Bog om Karteller).

Birck: Til det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) vil jeg sige, at han stadig ikke har overbevist mig om, at Kapitalen skræmmes fra at søge Anbringelse, fordi Regnskaberne skal lægges offentlig frem. Jeg synes i øvrigt, at det ærede Medlem ud fra sine Præmissers egentlig burde komme til, at han godt kunde stemme for Sagens Oversendelse til Landstinget. Da han er enig i Formaalet med Lovforslaget, synes jeg egentlig, det vilde være mest logisk, at han var med til at sende det videre og haabe paa Ændringer. Jeg kan selvfølgelig stemme for Lovforslagets Oversendelse til Landstinget, fordi jeg i det væsentlige er enig i Lovforslaget, som det foreligger. Det er et